

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 84

40. årgang

26. marts 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 542/97 af 13. marts 1997 om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. juli 1996 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 543/97 af 17. marts 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1107/70 om støtte, som ydes inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje 6
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 544/97 af 25. marts 1997 om indførelse af et oprindelsescertifikat for hvidløg fra visse tredjelande 8
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 545/97 af 25. marts 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 2368/96 om undtagelse fra og ændring af forordning (EØF) nr. 2456/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår offentlig intervention 11
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 546/97 af 25. marts 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 414/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Tyskland 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 547/97 af 25. marts 1997 om ændring af fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 548/97 af 25. marts 1997 om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser for produkter inden for oksekødssektoren 19
- Kommissionens forordning (EF) nr. 549/97 af 25. marts 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 20
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger 22

Kommissionen

97/197/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 18. marts 1997 om ændring af beslutning 94/446/EF om kravene ved indførsel fra tredjelande af ben og benprodukter (bortset fra benmel) horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og klove og produkter fremstillet heraf (bortset fra hovmel) til videreforarbejdning, der ikke er bestemt til konsum eller foder⁽¹⁾ 32

97/198/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 25. marts 1997 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af forarbejdet animalsk protein fra visse tredjelande, der anvender alternative varmebehandlingssystemer, og om ændring af beslutning 94/344/EF⁽¹⁾ 36

97/199/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 25. marts 1997 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere fra visse tredjelande, der anvender alternative varmebehandlingssystemer, og om ændring af beslutning 94/309/EF⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EKSF, EF, EURATOM) Nr. 542/97

af 13. marts 1997

om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. juli 1996 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 2485/96 ⁽²⁾, særlig artikel 13, første afsnit i bilag X,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør tages hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i lande uden for Fællesskabet, og der bør derfor med virkning fra den 1. juli 1996 ske en tilpasning af de justeringskoefficienter, der anvendes på vederlag, som udbetales i tjenestestedets valuta til tjenestemænd, der er ansat i tredjelande;

i henhold til bilag X i vedtægten fastsættes justeringskoefficienterne hver sjette måned af Rådet, som følgelig bør fastsætte de nye justeringskoefficienter for de kommende halvår;

justeringskoefficienterne kan medføre tilpasninger med tilbagevirkende kraft (i opad- eller nedadgående retning) af vederlag og pensioner, der på grundlag af en tidligere forordning er udbetalt for den periode, der begynder den 1. juli 1996;

der bør, såfremt justeringskoefficienterne sættes op, foretages efterbetaling;

der bør, såfremt justeringskoefficienterne sættes ned, foretages tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb for perioden mellem den 1. juli 1996 og datoen for Rådets

beslutning om fastsættelse af justeringskoefficienter pr. 1. juli 1996;

med henblik på at tilstræbe parallelitet mellem disse justeringskoefficienter og ikrafttrædelsen af de justeringskoefficienter, der skal gælde internt i Fællesskabet for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, bør en eventuel tilbagesøgning højst kunne omfatte de seneste seks måneder forud for datoen for Rådets beslutning, og virkningerne af tilbagesøgningen bør kunne fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra samme dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De justeringskoefficienter, hvormed de vederlag, der udbetales i tjenestelandets valuta til Fællesskabets tjenestemænd, korrigeres, fastsættes med virkning fra den 1. juli 1996 som anført i bilaget.

Til beregning af disse vederlag anvendes de vekselkurser, der blev brugt ved gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for den måned, der gik forud for den i foregående afsnit omhandlede dato.

Artikel 2

I henhold til artikel 13, første afsnit, bilag X, i vedtægten fastlægges justeringskoefficienterne hver sjette måned af Rådet. Rådet fastsætter følgelig de nye justeringskoefficienter, der skal gælde med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 1997.

Såfremt justeringskoefficienterne medfører en forhøjelse af vederlagene, foretager institutionerne de nødvendige efterbetalinger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 56 af 4. 3. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 28. 12. 1996, s. 1.

For perioden mellem den 1. juli 1996 og datoen for Rådets beslutning om fastsættelse af justeringskoefficienter pr. 1. juli 1996 foretager institutionerne, såfremt justeringskoefficienterne medfører en nedsættelse af vederlagene, med tilbagevirkende kraft den behørig tilpasning i nedadgående retning.

En sådan tilpasning med tilbagevirkende kraft indebærer tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb. Tilbagesøg-

ningen kan dog højst omfatte de seneste seks måneder forud for datoen for Rådets beslutning, og virkningerne af tilbagesøgningen kan fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra samme dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

BILAG

Land, hvor tjenestestedet er beliggende	Økonomiske pariteter juli 1996	Vekselkurs juni 1996 (")	Justerings- koefficienter juli 1996 (""")
Albanien	2,2556249	3,6664956	61,52
Algeriet (")	0	1,7800246	0,00
Angola	2468615,215	1011910,183	243,96
Antigua og Barbuda	0,081068	0,0859623	94,31
Argentina	0,0299492	0,0318279	94,10
Australien	0,0333145	0,0399664	83,36
Bangladesh	0,7777071	1,329363	58,50
Barbados	0,0544729	0,063674	85,55
Belize	0,0456028	0,063674	71,62
Benin	11,1971251	16,4725649	67,97
Bolivia (")	0	0	0,00
Bosnien-Hercegovina (")	0	0	0,00
Botswana	0,0647352	0,1056	61,30
Brasilien	0,0244446	0,0309521	78,98
Bulgarien	1,5568537	4,0390985	38,54
Burkina Faso	13,0420989	16,4725649	79,17
Burundi	7,4564554	8,9198109	83,59
Cameroun	15,1617187	16,4725649	92,04
Canada	0,0296948	0,0437082	67,94
Chile	11,0214007	13,0191381	84,66
Colombia	23,1500329	34,0309682	68,03
Comorerne	11,0233646	12,3543728	89,23
Congo	15,8847088	16,4725649	96,43
Costa Rica	4,2914188	6,5397947	65,62
Cypern	0,0123438	0,0150657	81,93
Côte d'Ivoire	15,259141	16,4725649	92,63
De Nederlandske Antiller	0,0450799	0,0566701	79,55
Den Centralafrikanske Republik	18,3698684	16,4725649	111,52
Den Dominikanske Republik	0,3064145	0,4097521	74,78
Tjekkiet	0,5561112	0,8873902	62,67
Det Tidligere Jugoslavien (")	0	0,1605676	0,00
Djibouti	6,6312349	5,6580287	117,20
Egypten	0,0632051	0,1058896	59,69
Eritrea (")	0	0	0,00
Estland (")	0	0	0,00
Etiopien	0,0725413	0,2012113	36,05
Fiji	0,0316962	0,0436567	72,60
Filippinerne	0,4918452	0,817929	60,13
Gabon	20,1557622	16,4725649	122,36
Gambia	0,2471755	0,3068708	80,55
Georgien	0,0261629	0,031837	82,18
Ghana	18,8697439	51,4588586	36,67
Granada	0,0793511	0,0859623	92,31
Guinea	32,1593765	31,8684471	100,91
Guinea-Bissau	457,1247205	736,1059993	62,10
Guyana	2,6616635	4,4734723	59,50
Haiti (")	0	0,5093984	0,00
Hongkong	0,2497118	0,24833	100,56
Indien	0,4445627	1,0951103	40,60
Indonesien	59,0410903	73,713696	80,10
Israel	0,1092398	0,103598	105,45
Jamaica	0,6155779	1,2351779	49,84
Japan	5,3131863	3,3998572	156,28
Jordan	0,0141788	0,0222084	63,84
Kasakhstan	0,0342607	0,031837	107,61
Kenya	1,1767997	1,8240187	64,52

Land, hvor tjenestestedet er beliggende	Økonomiske pariteter juli 1996	Vekselkurs juni 1996 (**)	Justerings- koefficienter juli 1996 (***)
Kina	0,2073044	0,2651535	78,18
Lesotho	0,0703153	0,1392874	50,48
Letland (*)	0	0	0,00
Libanon	47,0506759	49,3193924	95,40
Liberia (*)	0	0,031837	0,00
Litauen (*)	0	0	0,00
Madagascar	68,2662146	125,2348153	54,51
Malawi	0,1880859	0,4882336	38,52
Mali	13,9842377	16,4725649	84,89
Malta	0,009066	0,0116159	78,05
Marokko	0,1961727	0,2803241	69,98
Mauretanien	3,3068724	4,3023706	76,86
Mauritius	0,4316361	0,6136099	70,34
Mexico	0,1181044	0,2363899	49,96
Mozambique	194,4173606	351,4938489	55,31
Namibia	0,0874029	0,1392874	62,75
Niger	13,0819304	16,4725649	79,42
Nigeria	1,0355024	2,6266022	39,42
Norge	0,2576376	0,2080862	123,81
Ny Kaledonien	3,6821563	2,9949984	122,94
Pakistan	0,6604226	1,1055954	59,73
Papua Ny Guinea	0,0380214	0,0406058	93,64
Peru	0,0627747	0,0767578	81,78
Polen	716,1510829	849,5454932	84,30
Kap Verde	1,9902843	2,6755137	74,39
Rumænien	39,1804024	93,949643	41,70
Rusland	0,0386537	0,031837	121,41
Rwanda (*)	0	9,6237128	0,00
Salomonøerne	0,0986771	0,1049043	94,06
Schweiz	0,0489475	0,0399074	122,65
Senegal	12,2688129	16,4725649	74,48
Sierra Leone	22,4305825	27,2643001	82,27
Slovakiet	0,5873548	0,986096	59,56
Slovenien	3,6983593	4,4347865	83,39
Somalia (*)	0	83,4097923	0,00
Sri Lanka (*)	0	0	0,00
Sudan	1,0457249	3,7854412	27,62
Surinam	7,0786481	12,7985256	55,31
Swaziland	0,0610639	0,1392874	43,84
Sydafrika (Cape Town)	0,0892687	0,1392874	64,09
Sydafrika (Pretoria)	0,0848823	0,1392874	60,94
Sydkorea	23,5938015	24,7917493	95,17
Syrien	0,9122293	1,3371487	68,22
São Tomé og Príncipe (*)	0	0	0,00
Tanzania	8,3323384	18,5154326	45,00
Tchad	12,9296478	16,4725649	78,49
Thailand	0,5818168	0,7861635	74,01
Togo	13,1436828	16,4725649	79,79
Tonga	0,0335283	0,0395695	84,73
Trinidad og Tobago	0,1006786	0,1885547	53,39
Tunesien	0,0191265	0,0305614	62,58
Tyrkiet	1600,309282	2492,273951	64,21
Uganda	21,0489094	31,7803343	66,23
Ukraine	0,0343746	0,031837	107,97
Ungarn	3,5476908	4,8503662	73,14
Uruguay	0,2185239	0,2476903	88,22
USA (New York)	0,0297365	0,031837	93,40
USA (Washington)	0,0259319	0,031837	81,45
Vanuatu	3,4230266	3,5308241	96,95
Venezuela	6,573016	14,9195834	44,06

Land, hvor tjenestestedet er beliggende	Økonomiske pariteter juli 1996	Vekselkurs juni 1996 (**)	Justerings- koefficienter juli 1996 (***)
Vestbredden — Gaza striben (*)	0	0	0,00
Vestsamoa	0,0582731	0,0764584	76,22
Vietnam	125,6336345	348,9305279	36,01
Zaire (*)	0	1089,324619	0,00
Zambia	22,644138	39,1711387	57,81
Zimbabwe	0,1460063	0,3101833	47,07
Ækvatorialguinea	13,2482031	16,4725649	80,43

(*) Foreligger ikke.

(**) BEF 1 = national valuta.

Georgien, Kasakhstan, Rusland, Ukraine = USD.

(***) Bruxelles = 100.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 543/97

af 17. marts 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1107/70 om støtte, som ydes inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje⁽⁴⁾, giver medlemsstaterne mulighed for at udvikle kombineret transport gennem støtte til investeringer i infrastruktur og i faste og mobile omladningsanlæg samt i transportmateriel, der er specielt udviklet til kombineret transport, og som kun anvendes til kombineret transport, eller til støtte til driftsomkostninger i forbindelse med kombineret transport, der foretages inden for Fællesskabet og transiterer gennem tredjelande;

(2) i betragtning af det stadig stigende behov for mobilitet og de dermed forbundne krav og belastninger, som dette medfører for såvel mennesker som miljø, samt på grund af den nuværende og særdeles ulige fordeling af omkostningerne mellem de forskellige transportformer, bør der være mulighed for at støtte miljøvenlige transportformer;

(3) den nuværende transportpolitik har endnu ikke gjort det muligt at lade betingelserne for en sund konkurrence mellem de forskellige transportformer fungere i praksis, og der er endnu ikke opnået finansiell ligevægt i jernbanevirksomhederne;

(4) udviklingen i kombineret transport viser, at denne transportform stadig befinder sig i startfasen i visse af

Fællesskabets regioner; støtteordningen bør derfor forlænges;

(5) det er derfor hensigtsmæssigt at opretholde den nuværende støtteordning indtil den 31. december 1997; Rådet skal på de i traktaten fastsatte betingelser træffe afgørelse om, hvilken ordning der skal gælde senere, eller om nødvendigt på hvilke betingelser støtten skal bringes til ophør;

(6) muligheden for at yde støtte til driftsudgifter i forbindelse med kombineret transport, der passerer tredjelande i transit, bør kun opretholdes for Schweiz og staterne i det tidligere Jugoslavien;

(7) Rådets beslutning 75/327/EØF⁽⁵⁾, hvortil der henvises i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1107/70, blev ophævet ved artikel 13 i direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner⁽⁶⁾; artikel 4 bør derfor ophæves;

(8) de tilladte former for støtte til kombineret transport har vist sig at fungere tilfredsstillende, og det er derfor muligt at forenkle kontrollen med dem ved at undtage dem fra proceduren i traktatens artikel 93, stk. 3;

(9) Fællesskabet har enekompetence til at opstille regler om medlemsstaternes støtte til transportområdet, og disse regler skal tage form af en forordning;

(10) derfor bør forordning (EØF) nr. 1107/70 ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1107/70 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, nr. 1, litra e), foretages følgende ændring:

— i første og tredje afsnit ændres datoen den 31. december 1995 til den 31. december 1997

⁽¹⁾ EFT nr. C 253 af 29. 9. 1995, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. C 39 af 12. 2. 1996, s. 102.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. februar 1996 (EFT nr. C 78 af 18. 3. 1996, s. 25), Rådets fælles holdning af 25. oktober 1996 (EFT nr. C 372 af 9. 12. 1996, og Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 1997 (EFT nr. C 85 af 17. 3. 1997).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 130 af 15. 6. 1970, s. 1, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3578/92 (EFT nr. L 364 af 12. 12. 1992, s. 11).

⁽⁵⁾ Rådets beslutning 75/327/EØF af 20. maj 1975 om sanering af jernbanevirksomhedernes situation og om harmonisering af reglerne for det finansielle forhold mellem disse virksomheder og staterne (EFT nr. L 152 af 12. 6. 1975, s. 3).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991, s. 25.

— i første afsnit, fjerde led, udgår ordet »Østrig«.

2) Artikel 4 ophæves.

3) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Den i artikel 3, nr. 1, litra e), omhandlede støtte er undtaget fra proceduren i traktatens artikel 93, stk. 3; Kommissionen underrettes i begyndelsen af

hvert år foreløbigt om sådanne støtteforanstaltninger, og efter budgetårets udløb får den en redegørelse herom.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 544/97

af 25. marts 1997

om indførelse af et oprindelsescertifikat for hvidløg fra visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96
af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for
frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk 2 og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 1859/93 af
12. juli 1993 om importlicenser for hvidløg fra tredje-
lande⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1662/94⁽³⁾, kan
hvidløg kun overgå til fri omsætning i Fællesskabet mod
fremlæggelse af en importlicens;

i de seneste år er der især som følge af indførelsen af en
beskyttelsesklause for indførsel af hvidløg fra Kina regi-
streret en massiv eller pludselig stigning i indførslen af
dette produkt fra visse tredjelande, der traditionelt ikke
eksporterer til Fællesskabet;

på grund af disse forhold og de oplysninger, som
Kommissionen har modtaget, består der begrundet tvivl
om den faktiske oprindelse af den hvidløg, der indføres
fra disse lande; på dette grundlag varskoede Kommissio-
nens tjenestegrene de ansvarlige myndigheder i medlems-
staterne; de indførsler, hvis faktiske oprindelse er tvivl-
som, fortsatte dog i øget tempo;

for at skærpe kontrollen og undgå enhver risiko for omgå-
else af reglerne på grundlag af urigtige dokumenter bør
indførslen af hvidløg fra disse tredjelande gøres betinget
af fremlæggelse af et oprindelsescertifikat, der udstedes af
de nationale myndigheder efter bestemmelserne i artikel
56 til 62 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93
af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til
Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en
EF-toldkodeks⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
89/97⁽⁵⁾; af samme grund bør der kræves direkte transport
til Fællesskabet af hvidløg med oprindelse i disse tredje-
lande;

indførelsen af ordningen med oprindelsescertifikater
forudsætter etablering af et administrativt samarbejde
mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande i

henhold til artikel 63 til 65 i forordning (EØF) nr.
2454/93 for at Kommissionen bl.a. kan få oplysning om,
hvilke myndigheder der er ansvarlige for udstedelse af
oprindelsescertifikater i hvert tredjeland; så snart hvert
tredjeland har fremsendt disse oplysninger, vil de blive
offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*,
C-udgaven; så snart offentliggørelsen er foretaget, gælder
nærværende forordning for hvert af de pågældende tredje-
lande; der bør dog fastsættes en maksimumsfrist på tre
måneder for fremsendelse af de nødvendige oplysninger
til Kommissionen; fra denne frists udløb vil nærværende
forordning således gælde for alle de pågældende lande,
hvad enten de har fremsendt oplysningerne til Kommissi-
onen eller ej;

der bør fastsættes specifikke bestemmelser med henblik
på at fritage produkter under forsendelse til Fællesskabet
fra anvendelsen af denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Hvidløg med oprindelse i de i bilaget anførte tredjelande
kan kun overgå til fri omsætning i Fællesskabet:

- a) hvis der forelægges et oprindelsescertifikat, som er
udstedt af de ansvarlige myndigheder i disse lande, jf.
artikel 55-65 i forordning (EØF) nr. 2454/93, og
- b) hvis varen er transporteret direkte fra disse lande til
Fællesskabet.

Artikel 2

1. Nedenstående varer anses for at være forsendt
direkte fra de i bilaget anførte tredjelande til Fællesskabet:

- a) varer, hvis transport foregår uden passage af noget
andet tredjlands territorium
- b) varer, hvis transport foregår gennem andre landes terri-
torier end oprindelseslandene med eller uden omlad-
ning eller midlertidig oplagring i disse lande, hvis
transporten gennem disse lande har været nødvendig
af geografiske grunde eller udelukkende af hensyn til
transportvilkårene, og hvis varerne:

⁽¹⁾ EFT nr. L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 170 af 13. 7. 1993, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 176 af 9. 7. 1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 17 af 21. 1. 1997, s. 28.

- er forblevet under tilsyn af toldmyndighederne i transit- eller oplagringslandet
 - ikke er bragt i handelen eller overgået til frit forbrug der
 - og
 - i givet fald ikke har undergået andre behandlinger end aflæsning og genpålæsning eller enhver anden behandling, der skal sikre, at deres tilstand ikke forringes.
2. Som dokumentation for, at betingelserne i stk. 1, litra b), er opfyldt, skal myndighederne i Fællesskabet have forelagt:
- a) enten et gennemgående transportdokument, der er udfærdiget i oprindelseslandet som grundlag for transporten gennem transitlandet,
 - b) eller en erklæring fra toldmyndighederne i transitlandet, der indeholder:
 - en nøjagtig beskrivelse af varerne
 - datoen for varernes aflæsning og genpålæsning eller eventuelt for deres indskibning og udskibning, med angivelse af de anvendte skibe
 - en attestering af de betingelser, opholdet fandt sted under
 - c) eller i mangel heraf enhver anden dokumentation.

Artikel 3

Så snart hvert tredjeland, som anført i bilaget, har fremsendt oplysningerne, offentliggøres de oplysninger, der er nødvendige for iværksættelsen af en procedure for det i artikel 63 til 65 i forordning (EØF) nr. 2454/93 omhandlede administrative samarbejde, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 4

1. Varer, der er under transport til Fællesskabet, som omhandlet i stk. 2 er fritaget fra nærværende forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

2. For varer under transport til Fællesskabet anses varer, der:

- forlod oprindelseslandet inden anvendelsen af nærværende forordning, og
- transporteres i henhold til et transportdokument, der gælder fra pålæsningsstedet i oprindelseslandet til aflæsningsstedet i Fællesskabet, og som blev udstedt inden anvendelsen af nærværende forordning.

3. De pågældende godtgør til toldmyndighedernes tilfredshed, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Myndighederne kan dog anse varerne for at have forladt oprindelseslandet inden anvendelsen af nærværende forordning, hvis et af følgende dokumenter fremlægges:

- i tilfælde af søtransport, konnossement, hvoraf det fremgår, at lastningen fandt sted inden ikrafttrædelsen
- i tilfælde af jernbanetransport, fragtbrev, der blev antaget af jernbanemyndighederne i oprindelseslandet inden ikrafttrædelsen
- i tilfælde af vejtransport, kontrakt om godsbefordring ad landevej (CMR) eller et andet transportdokument, der er udstedt i oprindelseslandet inden ikrafttrædelsen
- i tilfælde af lufttransport, luftfragtbrev, hvoraf det fremgår, at luftfartsselskabet antog produkterne inden ikrafttrædelsen.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for hvert af de lande, der er anført i bilaget, så snart de i artikel 3 omhandlede oplysninger offentliggøres, eller af mangel herpå tre måneder efter offentliggørelsen.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

*BILAG***Liste over tredjelande som omhandlet i artikel 1, stk. 1**

Libanon

Iran

De Forenede Arabiske Emirater

Vietnam

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 545/97

af 25. marts 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 2368/96 om undtagelse fra og ændring af forordning (EØF) nr. 2456/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår offentlig intervention

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 22a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 2368/96⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 242/97⁽⁴⁾, indeholder i artikel 1, stk. 1, litra a), en liste over de yderligere produkter, der kan omfattes af interventionsopkøb i Tyskland; som følge af stigningen i markedspriserne for disse produkter bør de udelukkes fra listen over omfattede produkter i denne medlemsstat;

i artikel 1, stk. 3, i ovennævnte forordning fastsættes maksimumsvægten af slagtekroppe som en undtagelse fra artikel 3, stk. 2, litra h), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93⁽⁵⁾; denne undtagelse bør midlertidigt opretholdes for licitationerne i april, maj og juni 1997;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2368/96 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1:

a) I stk. 1, litra a), udgår ordene »Tyskland — kategori A, klasse O2 og O3«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Uanset artikel 4, stk. 2, litra h), i forordning (EØF) nr. 2456/93 må vægten af de slagtekroppe, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, ikke overstige følgende niveauer:

a) 360 kg for slagtekroppe af dyr af kategori A og C i kropsbygningsklasse U, R og O

b) 450 kg for slagtekroppe af dyr af kategori A i kropsbygningsklasse S og E.»

2) Artikel 3, andet afsnit, affattes således:

»Artikel 1 anvendes for licitationer, der indledes i månederne april, maj og juni 1997«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 323 af 13. 12. 1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 225 af 4. 9. 1993, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 546/97

af 25. marts 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 414/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Tyskland

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20 og artikel 22, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af udbrud af klassisk svinepest i visse produktionssområder i Tyskland blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 414/97⁽³⁾ fastsat undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i denne medlemsstat;

det bør tillades at anvende slagtede fedesvin til fremstilling af forarbejdede produkter, som har undergået en varmebehandling med henblik på at undgå enhver sundhedsmæssig risiko; det vil være rimeligt at fastsætte, at disse produkter skal udføres, så en forstyrrelse af EF-markedet undgås, og at der ikke skal ydes nogen eksportrestitution henset til de ret lave priser, til hvilke forarbejdningsindustrien kan forsyne sig; det bør sikres, at den traditionelle samhandel med tredjelands opretholdes, for så vidt angår disse produkter, ligesom det bør undgås, at der skabes forstyrrelser på markederne i de pågældende tredjelands; det bør fastsættes, at hver konservesdåse skal mærkes for at undgå risikoen for, at den genindføres til EF;

transportstøtten bør trækkes fra den støtte, der beregnes i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 414/97 fordi producenten ikke bærer transportomkostningerne i forbindelse med undtagelsesforanstaltningerne, hvad han gør i forbindelse med normal afsætning;

der bør tages hensyn til ændringen af de zoner, der er underlagt sundheds- og handelsrestriktioner som følge af nye udbrud af klassisk svinepest i Niedersachsen, ved at ændre bilag I til forordning (EF) nr. 414/97 og erstatte bilag II med et nyt bilag;

hurtigt og effektiv anvendelse af undtagelsesforanstaltningerne til støtte for markedet er et af de bedste redskaber til at bekæmpe spredningen af klassisk svinepest; de fleste af de bestemmelser, der er fastsat i denne forordning, bør derfor anvendes fra den 18. marts 1997;

Forvaltningskomitéen for Svinekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 414/97 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

På leveringsdagen vejes og aflives dyrene på en sådan måde, at epizootien ikke kan spredes.

Dyrene transporteres straks til en destruktionsanstalt og forarbejdes til produkter henhørende under KN-kode 1501 00 11, 1506 00 00 og 2301 10 00 i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 90/667/EØF.

Fedesvin kan dog transporteres til et slagteri, hvor de straks slagtes og kan oplagres som hele eller halve slagtekroppe på kølelager.

Dette sker under de tyske myndigheders permanente kontrol.*

2) Som artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

1. Som en undtagelse fra artikel 3 kan de tyske myndigheder beslutte at anvende de slagtede svin til fremstilling af forarbejdede produkter henhørende under KN-kode 1602. I så fald skal kødet undergå en varmebehandling, ved hvilken den indre temperatur når op på mindst 70 °C.

Mængden af forarbejdede produkter må ikke overstige 4 000 tons.

2. De i stk. 1 omhandlede forarbejdede produkter skal udføres. Der ydes ingen eksportrestitution. Myndighederne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre overholdelsen af disse bestemmelser og underretter Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 62 af 4. 3. 1997, s. 29.

Disse foranstaltninger skal bl.a. omfatte en forpligtelse for de erhvervsdrivende til hver femtende dag at meddele oplysninger om udførslerne og til at lade foretage udførselstoldbehandling i Tyskland samt til på udførselsangivelsen og i givet fald på kontroleksemplar T5 at anføre følgende angivelse:

»Forordning (EF) nr. 414/97; udførsel uden eksportretstitution«.

3. De tyske myndigheder træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at sikre en fuldstændig forarbejdning af de hele eller halve slagtekroppe og overholdelse af de dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med opbevaring, transport og forarbejdning. Disse foranstaltninger indebærer, at myndighederne løbende skal foretage kontrol på stedet med forarbejdningen af kødet. Tyskland meddeler senest 15 dage efter vedtagelsen af denne forordning Kommissionen de praktiske forholdsregler, der er truffet med hensyn til forvaltning og kontrol.

4. Provenuet fra de tyske myndigheders videresalg af kød fra slagtede svin til forarbejdning fordeles mellem Fællesskabet og Tyskland efter den fordelingsnøgle, der faktisk finder anvendelse ved ydelsen af støtten. Eventuelle tab som følge af salget dækkes ikke af Fællesskabet. De tyske myndigheders salg af kød til forarbejdningsindustrien foretages ved licitation.

5. Tyskland sikrer sig ved en passende ordning, at salget af forarbejdede produkter henhørende under KN-kode 1602 finder sted på loyale konkurrencebetingelser og ikke medfører en uberettiget fortjeneste for de erhvervsdrivende.

6. De tyske myndigheder underretter regelmæssigt Kommissionen om salgenes forløb, bl.a. om de opnåede priser, de solgte mængder og bestemmelseslandene. De meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 5.

7. Hver konserverdåse skal mærkes med en tekst, som bestemmes af myndighederne og påstemples dåserne.*

3) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

1. For fedesvin med en gennemsnitsvægt pr. parti på 120 kg eller derover er den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte ab bedrift lig med den markedspris for slagtesvin i klasse E som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2759/75, Kommissionens forordning (EØF) nr. 3537/89 ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2123/89 ⁽²⁾, der er konstateret for Tyskland for ugen forud for leveringen af fedesvinene til myndighederne, nedsat med transportomkostningerne på 2,8 ECU/100 kg slagteevægt.

4) Teksten i bilag I til denne forordning indsættes i bilag I.

5) Bilag II affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 1, 2, 4 og 5, anvendes fra den 18. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

	•Niedersachsen
fedesvin	2 500
smågrise	3 000•

BILAG II

•BILAG II

1. I Land Nordrhein-Westfalen beskyttelseszonerne og overvågningszonerne i følgende •Kreise•:
 - Paderborn
 - Soest
 - Gütersloh
 - Lippe.
 2. I Land Mecklenburg-Vorpommern beskyttelseszonerne og overvågningszonerne i følgende •Kreise•:
Alle •Kreise• undtagen Nordwestmecklenburg og Ludwigslust.
 3. I Land Niedersachsen beskyttelseszonerne og overvågningszonerne i følgende •Kreise•:
 - Lüchow-Dannenberg
 - Uelzen.•
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 547/97

af 25. marts 1997

om ændring af fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/
96⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for oksekød er fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EF) nr. 379/97⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, som er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 379/97 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre eksportrestitu-

tionerne, for produkter, der er nævnt i bilaget til nærvæ-
rende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportrestitutioner, som er omhandlet i artikel 13 i
forordning (EØF) nr. 805/68 og fastsat i bilag I til forord-
ning (EF) nr. 379/97, ændres for de produkter, som er
nævnt i bilaget til nærværende forordning, til de deri
angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 60 af 1. 3. 1997, s. 35.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1997 om ændring af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (?)	Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (?)
		— Levende vægt —			— Nettovægt —
0102 10 10 9120	01	68,50	0201 20 20 9120	02	95,00
0102 10 10 9130	02	45,50		03	66,00
	03	31,50		04	33,00
	04	15,50	0201 20 30 9110 (1)	02	93,50
0102 10 30 9120	01	68,50		03	64,50
0102 10 30 9130	02	45,50		04	31,50
	03	31,50	0201 20 30 9120	02	69,00
	04	15,50		03	48,50
0102 10 90 9120	01	68,50		04	24,00
0102 90 41 9100	02	60,50	0201 20 50 9110 (1)	02	163,50
0102 90 51 9000	02	45,50		03	109,00
	03	31,50		04	54,00
	04	15,50	0201 20 50 9120	02	120,50
0102 90 59 9000	02	45,50		03	83,50
	03	31,50		04	41,50
	04	15,50	0201 20 50 9130 (1)	02	93,50
0102 90 61 9000	02	45,50		03	64,50
	03	31,50		04	31,50
	04	15,50	0201 20 50 9140	02	69,00
0102 90 69 9000	02	45,50		03	48,50
	03	31,50		04	24,00
	04	15,50	0201 20 90 9700	02	69,00
0102 90 71 9000	02	60,50		03	48,50
	03	40,00		04	24,00
	04	20,00	0201 30 00 9050	05 (4)	100,00
0102 90 79 9000	02	60,50		07 (4a)	100,00
	03	40,00	0201 30 00 9100 (2)	02	228,00
	04	20,00		03	156,50
		— Nettovægt —		04	78,00
0201 10 00 9110 (1)	02	93,50		06	200,50
	03	64,50	0201 30 00 9150 (6)	08	121,00
	04	31,50		09	111,00
0201 10 00 9120	02	69,00		03	93,50
	03	48,50		04	47,00
	04	24,00		06	108,50
0201 10 00 9130 (1)	02	129,00	0201 30 00 9190 (6)	02	95,50
	03	86,50		03	63,00
	04	43,50		04	31,50
0201 10 00 9140	02	95,00		06	77,00
	03	66,00			
	04	33,00			
0201 20 20 9110 (1)	02	129,00			
	03	86,50			
	04	43,50			

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (?)	Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (?)
		— Nettovægt —			— Nettovægt —
0202 10 00 9100	02	69,00	1602 50 10 9120	02	110,00 ⁽⁸⁾
	03	48,50		03	88,50 ⁽⁸⁾
	04	24,00		04	88,50 ⁽⁸⁾
0202 10 00 9900	02	95,00	1602 50 10 9140	02	97,50 ⁽⁸⁾
	03	66,00		03	78,00 ⁽⁸⁾
	04	33,00		04	78,00 ⁽⁸⁾
0202 20 10 9000	02	95,00	1602 50 10 9160	02	78,00 ⁽⁸⁾
	03	66,00		03	63,00 ⁽⁸⁾
	04	33,00		04	63,00 ⁽⁸⁾
0202 20 30 9000	02	69,00	1602 50 10 9170	02	52,00 ⁽⁸⁾
	03	48,50		03	41,50 ⁽⁸⁾
	04	24,00		04	41,50 ⁽⁸⁾
0202 20 50 9100	02	120,50	1602 50 10 9190	02	52,00
	03	83,50		03	41,50
	04	41,50		04	41,50
0202 20 50 9900	02	69,00	1602 50 10 9240	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 20 90 9100	02	69,00	1602 50 10 9260	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 30 90 9100	05 ⁽⁴⁾	100,00	1602 50 10 9280	02	—
	07 ^(4a)	100,00		03	—
				04	—
0202 30 90 9400 ⁽⁶⁾	08	121,00	1602 50 31 9125	01	108,00 ⁽⁵⁾
	09	111,00	1602 50 31 9135	01	63,00 ⁽⁸⁾
	03	93,50	1602 50 31 9195	01	31,00
	04	47,00	1602 50 31 9325	01	96,50 ⁽⁵⁾
	06	108,50	1602 50 31 9335	01	56,50 ⁽⁸⁾
0202 30 90 9500 ⁽⁶⁾	02	95,50	1602 50 31 9395	01	31,00
	03	63,00	1602 50 39 9125	01	108,00 ⁽⁵⁾
	04	31,50	1602 50 39 9135	01	63,00 ⁽⁸⁾
	06	77,00	1602 50 39 9195	01	31,00
0206 10 95 9000	02	95,50	1602 50 39 9325	01	96,50 ⁽⁵⁾
	03	63,00	1602 50 39 9335	01	56,50 ⁽⁸⁾
	04	31,50	1602 50 39 9395	01	31,00
	06	77,00	1602 50 39 9425	01	71,00 ⁽⁵⁾
0206 29 91 9000	02	95,50	1602 50 39 9435	01	41,50 ⁽⁸⁾
	03	63,00	1602 50 39 9495	01	31,00
	04	31,50	1602 50 39 9505	01	31,00
	06	77,00	1602 50 39 9525	01	71,00 ⁽⁵⁾
0210 20 90 9100	02	80,00	1602 50 39 9535	01	41,50 ⁽⁸⁾
	04	47,50	1602 50 39 9595	01	31,00
0210 20 90 9300	02	99,00			
0210 20 90 9500 ⁽³⁾	02	99,00			

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (7)	Produktkode	Bestemmelse	Restitutionsbeløb (7)
		— Nettovægt —			— Nettovægt —
1602 50 39 9615	01	31,00	1602 50 80 9495	01	31,00
1602 50 39 9625	01	14,00	1602 50 80 9505	01	31,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	14,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	41,50 (8)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	31,00
1602 50 80 9135	01	63,00 (8)	1602 50 80 9615	01	31,00
1602 50 80 9195	01	31,00	1602 50 80 9625	01	14,00
1602 50 80 9335	01	56,50 (8)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	31,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	41,50 (8)	1602 50 80 9905	01	—

(1) Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 32/82.

(2) Tarifiering i denne underposition er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1964/82.

(3) Restitutionen for oksekød i saltlage ydes på grundlag af kødets nettovægt med fradrag af saltlagens vægt.

(4) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2973/79 (EFT nr. L 336 af 29. 12. 1979, s. 44).

(4a) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 2051/96 (EFT nr. L 274 af 26. 10. 1996, s. 18).

(5) EFT nr. L 221 af 19. 8. 1984, s. 28.

(6) Indholdet af magert oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT nr. L 210 af 1. 8. 1986, s. 39).

(7) I henhold til artikel 13, stk. 10, i den ændrede forordning (EØF) nr. 805/68 ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

(8) Restitutionens ydelse er betinget af fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i den ændrede forordning (EØF) nr. 565/80.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i den ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 548/97

af 25. marts 1997

om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser for produkter inden for oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/
96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser
for ordningen med import- og eksportlicenser for
oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr.
2377/80⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 266/
97⁽⁴⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtning:

Omfanget af ansøgninger om forudfastsættelse af restitu-
tioner er større end den afsætning, der normalt konstate-

res; alle ansøgninger om eksportlicenser inden for okse-
kødssektoren, der blev indgivet fra den 20. marts 1997,
bør derfor afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om eksportlicenser vedrørende forudfastsæt-
telse af restitutioner for produkter inden for oksekødssek-
toren, der blev indgivet i perioden fra den 20. til den 25.
marts 1997, afvises i henhold til artikel 10, stk. 2, i forord-
ning (EF) nr. 1445/95.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 45 af 15. 2. 1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 549/97

af 25. marts 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. marts 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode (¹)	Fast importværdi
0702 00 15	204	65,2
	212	102,8
	624	129,8
	999	99,3
0707 00 15	052	161,8
	999	161,8
0709 10 10	220	197,5
	999	197,5
0709 90 73	052	81,7
	204	64,9
	999	73,3
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	49,2
	204	44,5
	212	52,8
	220	29,3
	400	38,2
	448	25,2
	600	42,2
	624	51,3
0805 30 20	999	41,6
	052	115,0
	600	81,3
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	999	98,2
	060	60,2
	388	100,4
	400	99,9
	404	99,0
	508	86,7
	512	71,3
	524	69,1
	528	68,3
	999	81,9
0808 20 31	052	122,5
	388	63,5
	400	82,0
	512	63,4
	528	68,0
	999	79,9

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/9/EF

af 3. marts 1997

om investorgarantiordninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske
Monetaire Institut ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18.
december 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 10. maj 1993 direktiv 93/22/EØF om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ⁽⁵⁾; nævnte direktiv er et vigtigt instrument i gennemførelsen af det indre marked for investeringsselskaber;
- (2) i direktiv 93/22/EØF fastsættes tilsynsregler, som investeringsselskaber til stadighed skal efterleve, herunder regler, som i videst muligt omfang skal beskytte investorernes rettigheder i forbindelse med midler eller instrumenter, som tilhører dem;
- (3) intet tilsynssystem kan dog yde fuldstændig sikkerhed, især ikke, hvis der begås svigagtige handlinger;
- (4) for at det indre marked kan gennemføres fuldt ud og fungere tilfredsstillende på det finansielle område, er det vigtigt at beskytte investorerne og opretholde tilliden til det finansielle system; det er derfor af afgørende betydning, at alle medlemsstater råder over en investorgarantiordning, som sikrer en harmoniseret minimumsbeskyttelse, der i det mindste dækker

mindre investorer, hvis et investeringsselskab ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser over for sine investorkunder;

- (5) mindre investorer vil således kunne modtage investeringsservice fra filialer af EF-investeringsselskaber eller som led i grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser med samme tillid, som hvis de henvendte sig til nationale investeringsselskaber, i forvisning om at de er omfattet af en harmoniseret minimumsbeskyttelse, hvis et investeringsselskab ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser over for sine investorkunder;
- (6) foreligger der ikke en sådan minimumsharmonisering, vil et værtsland ud fra et ønske om at beskytte investorerne kunne føle sig berettiget til at kræve, at andre medlemsstaters investeringsselskaber, der driver virksomhed gennem en filial eller ved grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser, tilslutter sig værtslandets garantiordning, hvis de ikke er medlem af en investorgarantiordning i deres hjemland, eller hvis den pågældende ordning ikke anses for at yde en tilsvarende beskyttelse, et sådant krav vil kunne være til skade for det indre marked;
- (7) i de fleste medlemsstater findes der allerede forskellige former for investorgarantiordninger, men disse dækker ikke generelt alle investeringsselskaber med den EF-dækkende tilladelse, som er omhandlet i direktiv 93/22/EØF;
- (8) alle medlemsstater bør derfor have pligt til at oprette en eller flere investorgarantiordninger, som alle sådanne investeringsselskaber skal være tilknyttet; ordningen skal dække de midler og instrumenter, som investeringsselskabet ligger inde med i forbindelse med en investors investeringsvirksomhed, og som ikke kan leveres tilbage til investoren, hvis investeringsselskabet er ude af stand til at indfri sine forpligtelser over for sine investorkunder; dette berører på ingen måde de regler og procedurer, der gælder i medlemsstaterne med henyn til, hvilke beslutninger der skal træffes i tilfælde af et investeringsselskabs insolvens eller likvidation;
- (9) definitionen af investeringsselskab dækker kreditinstitutter, som har tilladelse til at yde investeringsservice; sådanne kreditinstitutter skal også deltage i en investorgarantiordning for så vidt angår deres investeringsvirksomhed; det er dog ikke nødvendigt at

⁽¹⁾ EFT nr. C 321 af 27. 11. 1993, s. 15, og EFT nr. C 382 af 31. 12. 1994, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. C 127 af 7. 5. 1994, s. 1.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 28. juli 1995.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. april 1994 (EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 85), Rådets fælles holdning af 23. oktober 1995 (EFT nr. C 320 af 30. 11. 1995, s. 9) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12. marts 1996 (EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 28). Rådets afgørelse af 17. februar 1997 og Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 1997 (EFT nr. C 85 af 17. 3. 1997).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 141 af 11. 6. 1993, s. 27.

kræve, at sådanne institutter skal være tilsluttet to forskellige ordninger, hvis en enkelt ordning opfylder kravene i dette direktiv og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger⁽¹⁾; det kan imidlertid i forbindelse med investeringsselskaber, som er kreditinstitutter, i visse tilfælde være vanskeligt at sondre mellem indskud, der dækkes i henhold til direktiv 94/19/EF, og midler, der opbevares i forbindelse med investeringsvirksomhed; medlemsstaterne bør selv kunne afgøre, hvilket af de to direktiver sådanne krav henhører under;

(10) direktiv 94/19/EF tillader medlemsstaterne at fritage et kreditinstitut for kravet om at være tilsluttet en indskudsgarantiordning, hvis det pågældende institut er tilsluttet en ordning, der beskytter selve kreditinstituttet og især garanterer dets solvens; når et kreditinstitut, som er tilsluttet en sådan ordning, samtidig er et investeringsselskab, bør medlemsstaterne også på visse betingelser kunne fritage det for kravet om at være tilsluttet en investorgarantiordning;

(11) en harmoniseret minimumsgaranti på 20 000 ECU pr. investor burde være tilstrækkelig til at beskytte mindre investorers interesser, hvis et investeringsselskab ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser over for sine investorkunder; det forekommer derfor rimeligt at fastsætte den harmoniserede minimumsgaranti til 20 000 ECU; det kan som i direktiv 94/19/EF være nødvendigt at indføre begrænsede overgangsbestemmelser for at sætte garantiordningerne i stand til at opfylde dette krav, hvilket også gælder for de medlemsstater, der på tidspunktet for nærværende direktivs vedtagelse ikke har en sådan ordning;

(12) samme beløb blev fastsat i direktiv 94/19/EF;

(13) for at tilskynde investorerne til at udvise den fornødne omhu ved valg af investeringsselskab er det rimeligt at give medlemsstaterne lov til at pålægge investorerne at bære en del af et eventuelt tab; investorerne skal imidlertid have dækket mindst 90 % af deres tab, så længe det garantibeløb, der skal udbetales, ikke når op på fællesskabsminimummet;

(14) visse medlemsstaters ordninger yder i øjeblikket en højere dækning end den harmoniserede minimums-

beskyttelse i dette direktiv; det forekommer dog ikke hensigtsmæssigt at kræve en ændring af disse ordninger på dette punkt;

(15) opretholder man i Fællesskabet ordninger, som yder en dækning, der overstiger det harmoniserede minimum, kan det føre til forskellige garantisatser inden for samme nationale område og til ulige konkurrencevilkår for nationale investeringsselskaber og filialer af andre medlemsstaters selskaber; for at afbøde disse ulemper bør filialer have tilladelse til at tilslutte sig værtslandets garantiordning, således at de kan yde deres investorer samme dækning som garantiordningen i det land, hvor filialerne er etableret; Kommissionen bør i den rapport, som den udarbejder om dette direktivs anvendelse, oplyse, i hvilket omfang filialerne har benyttet sig af denne mulighed, og redegøre for eventuelle vanskeligheder, som filialerne eller investorgarantiordningerne måtte have haft med gennemførelsen af disse bestemmelser; det er ikke udelukket, at hjemlandsordningen selv kan yde en sådan supplerende dækning med forbehold af de betingelser, som er fastsat deri;

(16) der vil kunne forekomme markedsforstyrrelser som følge af, at filialer af investeringsselskaber, der er etableret i en anden medlemsstat end hjemlandet, yder højere dækning end investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i værtslandet; størrelsen og rækkevidden af den dækning, som garantiordningerne yder, bør ikke blive et konkurrencemiddel; det er derfor nødvendigt, i hvert fald i begyndelsen, at fastsætte, at størrelsen og rækkevidden af den dækning, som en ordning i hjemlandet yder investorer i filialer i en anden medlemsstat, ikke må overstige den maksimale størrelse og rækkevidde af den dækning, som ydes af den tilsvarende ordning i værtslandet; på et tidligt tidspunkt bør der på grundlag af den indhøstede erfaring og udviklingen i finanssektoren foretages en nærmere vurdering af eventuelle markedsforstyrrelser;

(17) finder en medlemsstat, at visse kategorier af investeringer eller investorer, der står opført på en udtømmende liste, ikke har brug for særlig beskyttelse, skal den kunne udelukke dem fra at være dækket af investorgarantiordningerne;

(18) i en række medlemsstater anvendes investorgarantiordninger, som administreres af brancheorganisationer; i andre medlemsstater findes ordninger, som er indført og reguleret ved lov; ordningernes forskellige

⁽¹⁾ EFT nr. L 135 af 31. 5. 1994, s. 5.

statuts er kun et problem, når det gælder obligatorisk medlemskab og eksklusion; der bør derfor fastsættes bestemmelser, som begrænser ordningernes befoj-
elser på dette område;

- (19) investorerne skal have garantibeløbet udbetalt uden unødigt forsinkelse, så snart deres kravts gyldighed er fastslået; garantiordningen skal kunne fastsætte en rimelig frist for fremsættelse af krav; at en sådan frist er udløbet, skal dog ikke kunne gøres gældende over for en investor, som med gyldig grund har været forhindret i at fremsætte sit krav rettidigt;
- (20) at investorerne er informeret om garantibestemmelserne er et væsentligt element i deres beskyttelse; i henhold til artikel 12 i direktiv 93/22/EØF skulle et investeringsselskab, inden det optog forretningsforbindelse med investorer, underrette disse om en eventuel garantiordning, og der bør derfor i nærværende direktiv fastsættes regler for, hvordan sådanne potentielle investorer informeres om den garantiordning, der dækker deres investeringsvirksomhed;
- (21) ubegrænset anvendelse i reklameøjemed af henvisninger til en garantiordnings størrelse og rækkevidde vil dog kunne påvirke det finansielle systems stabilitet eller investorernes tillid; medlemsstaterne bør derfor fastsætte regler, der begrænser anvendelsen af sådanne henvisninger;
- (22) ifølge dette direktiv skal alle investeringsselskaber i princippet tilsluttes en investorgarantiordning; de direktiver, der gælder for adgang for investeringsselskaber med hjemsted i et tredjeland, herunder især direktiv 93/22/EØF, giver medlemsstaterne mulighed for at bestemme, om og i givet fald på hvilke betingelser filialer af sådanne investeringsselskaber skal have adgang til at udøve virksomhed på deres område; sådanne filialer er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 59, stk. 2, og heller ikke af retten til frit at etablere sig i andre medlemsstater end den, hvor de er etableret; en medlemsstat, der åbner adgang for sådanne filialer, skal følgelig bestemme, hvorledes dette direktivs principper skal finde anvendelse på de pågældende filialer, idet anvendelsen skal være i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 93/22/EØF og med behovet for at beskytte investorerne og bevare det finansielle systems integritet; det er af afgørende betydning, at investorer, der henvender sig til sådanne filialer, får fuldt kendskab til de garantiordninger, der gælder for dem;
- (23) det er ikke som led i dette direktiv absolut nødvendigt at harmonisere metoderne til finansiering af

investorgarantiordningerne, dels fordi udgifterne til finansiering af sådanne ordninger i princippet skal afholdes af investeringsselskaberne selv, dels fordi ordningernes finansielle kapacitet skal stå i forhold til garantiforpligtelserne; dette må dog ikke bringe stabiliteten i den berørte medlemsstats finansielle system i fare;

- (24) dette direktiv kan ikke forpligte medlemsstaterne eller disses kompetente myndigheder i forhold til investorerne, såfremt de har sørget for at indføre eller officielt at anerkende en eller flere ordninger, der yder investorerne garanti eller beskyttelse på de i dette direktiv fastsatte betingelser;
- (25) endelig er en vis minimumsharmonisering af investorgarantiordningerne nødvendig, for at det indre marked kan gennemføres fuldt ud for investeringsselskaber, idet det herved bliver muligt at skabe et mere tillidsfuldt forhold mellem investorerne og investeringsselskaberne, især når der er tale om selskaber fra andre medlemsstater, og at undgå de vanskeligheder, som kan opstå, når et værtsland anvender nationale investorgarantiordninger, som ikke er samordnet på fællesskabsniveau; et bindende fællesskabsdirektiv er det eneste egnede middel til at nå det ønskede mål, da der generelt mangler investorgarantiordninger med en dækning, der svarer til direktiv 93/22/EØF; med nærværende direktiv gennemføres kun det nødvendige minimum af harmonisering; direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at kræve en bredere eller større dækning, hvis de ønsker det, og giver dem samtidig den fornødne frihed med hensyn til organisering og finansiering af investorgarantiordningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF,

— som har tilladelse til at udføre investeringsservice i henhold til artikel 3 i direktiv 93/22/EØF,

eller

- som har tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut i henhold til direktiv 77/780/EØF⁽¹⁾ og 89/646/EØF⁽²⁾, og hvis tilladelse dækker en eller flere af de tjenesteydelser, der er opført i afsnit A i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- 2) »investeringsvirksomhed«: investeringsservice som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 93/22/EØF samt tjenesteydelser anført i afsnit C, punkt 1, i bilaget til nævnte direktiv
- 3) »instrumenter«: de instrumenter, der er opført i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- 4) »investor«: en person, der i forbindelse med investeringsvirksomhed har betroet midler eller instrumenter til et investeringsselskab
- 5) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et investeringsselskab, og som yder investeringsservice af den art, som investeringsselskabet har fået tilladelse til; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et investeringsselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, betragtes som én filial
- 6) »fælles investering«: en investering, der foretages på to eller flere personers vegne, eller som to eller flere personer har andel i, således at en eller flere af de pågældende personer kan disponere over investeringen ved deres underskrift
- 7) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, der er defineret i artikel 22 i direktiv 93/22/EØF: disse myndigheder kan eventuelt være dem, der er defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag⁽³⁾.

Artikel 2

1. Hver medlemsstat påser, at der på dens område indføres en eller flere investorgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

⁽²⁾ Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989 s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

⁽³⁾ EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.

andet afsnit samt i artikel 5, stk. 3, må et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat, ikke udføre investeringsvirksomhed, medmindre det deltager i en sådan ordning.

En medlemsstat kan dog fritage et kreditinstitut, der er omfattet af dette direktiv, for kravet om at være tilsluttet en investorgarantiordning, hvis det pågældende institut i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 94/19/EF allerede er fritaget for at skulle være tilsluttet en indskudsgarantiordning, forudsat at den beskyttelse og de oplysninger, som indskyderne er sikret, ydes investorerne på de samme vilkår, og forudsat at investorerne således sikres en beskyttelse, der mindst svarer til den, som en investorgarantiordning yder.

Medlemsstater, som gør brug af denne mulighed, underretter Kommissionen herom; de meddeler især sådanne beskyttelsesordningers karakteristika med angivelse af, hvilke kreditinstitutter der er omfattet heraf i henhold til dette direktiv, og meddeler eventuelle senere ændringer af de fremsendte oplysninger. Kommissionen underretter Rådet herom.

2. Garantiordningen dækker investorerne efter bestemmelserne i artikel 4, når:

— de kompetente myndigheder har konstateret, at et investeringsselskab efter deres opfattelse ikke på det givne tidspunkt er i stand til at indfri de forpligtelser, der hidrører fra investorernes krav, af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, og ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til det,

eller

— en domstol af årsager, der er direkte forbundet med et investeringsselskabs finansielle situation, har truffet en afgørelse, som indebærer, at investorernes mulighed for at fremsætte krav over for det pågældende investeringsselskab suspenderes

idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund.

Der skal være dækning for krav, der skyldes et investeringsselskabs manglende evne til

— at tilbagebetale midler, som investorerne har til gode eller ejer, og som opbevares for dem af investeringsselskabet i forbindelse med investeringsvirksomhed,

eller

— tilbagelevere instrumenter, som investorerne ejer, og som opbevares, administreres eller forvaltes for dem af investeringsselskabet i forbindelse med investeringsvirksomhed

i overensstemmelse med gældende love og aftaler.

3. Ethvert krav af den i stk. 2 nævnte art på et kreditinstitut, der i en given medlemsstat måtte være omfattet af både nærværende direktiv og direktiv 94/19/EF, henføres af den pågældende medlemsstat til en ordning under det ene eller det andet direktiv, alt efter hvad den finder mest hensigtsmæssigt. Der kan ikke udbetales garantibeløb efter begge direktiver for det samme krav.

4. Størrelsen af investors krav beregnes efter de love og aftaler, herunder vilkårene for modregning og modkrav, som på datoen for den i stk. 2 omhandlede konstatering eller afgørelse gælder for ansættelse af det pengebeløb eller af værdien, om muligt fastsat under henvisning til markedsværdien, af de instrumenter, der tilhører investoren, og som investeringsselskabet ikke er i stand til at tilbagebetale eller tilbagelevere.

Artikel 3

Investorgarantiordningen omfatter ikke krav, der hidrører fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er blevet afsagt straffedom for hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁽¹⁾.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne påser, at ordningen dækker mindst 20 000 ECU pr. investor i forbindelse med de i artikel 2, stk. 2, omhandlede krav.

Indtil den 31. december 1999 kan de medlemsstater, hvori dækningen på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse er på under 20 000 ECU, opretholde denne lavere dækning, idet den dog ikke må være på under 15 000 ECU. Denne mulighed står ligeledes åben for de medlemsstater, der er omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 94/19/EF.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at visse investorer udelukkes fra ordningens dækning eller dækkes med et lavere beløb. En liste over sådanne udelukkelse findes i bilag I.

3. Denne artikel er ikke til hinder for videreførelse eller vedtagelse af bestemmelser, der indebærer en højere eller mere omfattende dækning for investorer.

4. Medlemsstaterne kan begrænse den i stk. 1 fastsatte eller den i stk. 3 omhandlede dækning til en bestemt procentsats af investors krav. Dækningen skal dog udgøre mindst 90 % af kravet, så længe det garantibeløb, der skal

udbetales i henhold til ordningen, ikke når op på 20 000 ECU.

Artikel 5

1. Undlader et investeringsselskab, hvis medlemskab af en garantiordning er obligatorisk, jf. artikel 2, stk. 1, at opfylde de forpligtelser, der påhviler det som medlem af ordningen, underrettes de kompetente myndigheder, der meddelte det tilladelse, og disse træffer i samarbejde med garantiordningen alle passende foranstaltninger, herunder pålæggelse af sanktioner, for at sikre, at investeringsselskabet opfylder sine forpligtelser.

2. Hvis disse foranstaltninger ikke fører til, at investeringsselskabet overholder sine forpligtelser, kan garantiordningen, såfremt eksklusion af et medlem er tilladt ifølge national lovgivning, med de kompetente myndigheders udtrykkelige samtykke og med mindst tolv måneders varsel meddele, at det agter at ekskludere investeringsselskabet fra ordningen. Den dækning, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, gælder fortsat for investeringsvirksomhed, der udføres i denne periode. Hvis investeringsselskabet ved fristens udløb ikke har opfyldt sine forpligtelser, kan garantiordningen, igen med de kompetente myndigheders udtrykkelige samtykke, gennemføre eksklusionen.

3. Hvis det er tilladt ifølge national lovgivning, og hvis de kompetente myndigheder, der meddelte tilladelsen, har givet deres udtrykkelige samtykke, kan et investeringsselskab, der er ekskluderet af en investorgarantiordning, fortsat yde investeringsservice, såfremt det før eksklusionen har indført alternative garantiordninger, der dels sikrer investorerne en dækning, som mindst svarer til den, som den officielt anerkendte ordning yder, dels har karakteristika svarende til denne ordning.

4. Hvis et investeringsselskab, som foreslås ekskluderet i medfør af stk. 2, ikke er i stand til at indføre alternative ordninger, som opfylder betingelserne i stk. 3, inddrager de kompetente myndigheder, der meddelte tilladelsen, straks denne.

Artikel 6

I de tilfælde, hvor et investeringsselskabs tilladelse inddrages, gælder den dækning, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, fortsat for investeringsvirksomhed, der udføres indtil inddragelsestidspunktet.

Artikel 7

1. Investorgarantiordninger, der indføres og officielt anerkendes i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, omfatter tillige investorer i filialer, som investeringsselskaber har etableret i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

Indtil den 31. december 1999 må hverken størrelsen eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den fastsatte dækning overstige den maksimale størrelse og rækkevidde af den dækning, som ydes af den tilsvarende garantiordning i værtslandet på dettes område. Inden denne dato udarbejder Kommissionen en rapport på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen af dette afsnit og af artikel 4, stk. 1, i ovennævnte direktiv 94/19/EF og vurderer behovet for at opretholde disse bestemmelser. Kommissionen forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om forlængelse af deres gyldighed.

Hvis størrelsen og/eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den dækning, der ydes af garantiordningen i værtslandet, overstiger størrelsen og/eller rækkevidden af dækningen i den medlemsstat, hvor investeringsselskabet er meddelt tilladelse, påser værtslandet, at der på dets område findes en officielt anerkendt ordning, som en filial kan tilslutte sig på frivilligt grundlag for at supplere den dækning, som investorerne allerede har i kraft af filialens medlemskab af hjemlandets ordning.

Den ordning, som filialen tilslutter sig, skal dække den kategori af institutter, som filialen tilhører eller bedst kan henføres til i værtslandet.

Medlemsstaterne påser, at der i alle investorgarantiordninger fastsættes objektive og generelle betingelser for sådanne filialers medlemskab. En filial kan kun blive optaget, hvis den opfylder de relevante forpligtelser i forbindelse med medlemskab, herunder navnlig betaling af alle bidrag og andre afgifter. Medlemsstaterne skal ved gennemførelsen af dette stykke følge de ledende principper i bilag II.

2. Hvis en filial, der på frivilligt grundlag har tilsluttet sig en investorgarantiordning, jf. stk. 1, undlader at opfylde de forpligtelser, der påhviler den som medlem af ordningen, underrettes de kompetente myndigheder, der meddelte tilladelsen, og disse træffer i samarbejde med garantiordningen alle passende foranstaltninger for at sikre, at ovennævnte forpligtelser bliver opfyldt.

Hvis disse foranstaltninger ikke fører til, at filialen overholder de i denne artikel omhandlede forpligtelser, kan garantiordningen efter en passende frist på mindst tolv måneder og efter at have indhentet samtykke fra de kompetente myndigheder, der meddelte tilladelsen, ekskludere filialen. Investeringsvirksomhed, der udføres inden datoen for filialens eksklusion, dækkes fortsat efter denne dato af den garantiordning, som filialen frivilligt har tilsluttet sig. Investorerne underrettes om den supplerende dæknings bortfald samt om datoen, hvorfra bortfaldet får virkning.

Artikel 8

1. Den i artikel 4, stk. 1, 3 og 4, omhandlede dækning gælder investors samlede krav på samme investeringsselskab i henhold til dette direktiv uanset antallet af konti, valuta og lokalisering inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at beløb i andre end medlemsstaternes valutaer og ecu udelukkes fra dækning eller dækkes af en lavere garanti. Denne mulighed omfatter ikke instrumenter.

2. For fælles investeringer tages der ved beregningen af den i artikel 4, stk. 1, 3 og 4, omhandlede dækning hensyn til den andel, der tilkommer hver enkelt investor.

Findes der ingen særlige bestemmelser, fordeles kravene ligeligt mellem investorerne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at krav vedrørende fælles investeringer, som to eller flere personer har andel i som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, der ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de hidrørte fra en investering foretaget af en enkelt investor, med henblik på beregningen af grænserne i artikel 4, stk. 1, 3 og 4.

3. Er investor ikke ubetinget berettiget til de midler eller instrumenter, der opbevares, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende persons identitet er blevet fastslået eller kan fastslås inden datoen for den i artikel 2, stk. 2, omhandlede konstatering eller afgørelse.

Er flere personer ubetinget berettiget til de pågældende midler eller instrumenter, tages der ved beregningen af de i artikel 4, stk. 1, 3 og 4 fastsatte grænser hensyn til hver enkelt persons andel i henhold til de bestemmelser, der gælder for forvaltningen af midlerne eller instrumenterne.

Dette stykke finder ikke anvendelse på institutter for kollektiv investering.

Artikel 9

1. Garantiordningen træffer passende foranstaltninger til at underrette investorerne om den i artikel 2, stk. 2, omhandlede konstatering eller afgørelse samt til at udbetale eventuelle pligtige garantibeløb hurtigst muligt. Ordningen kan fastsætte en bestemt frist, inden for hvilken investorerne skal fremsætte deres krav. Fristen skal være på mindst fem måneder fra datoen for ovennævnte konstatering eller afgørelse eller fra datoen for offentliggørelsen af ovennævnte konstatering eller afgørelse.

En investor, som ikke har været i stand til at fremsætte sit krav over for garantiordningen rettidigt, kan dog ikke nægtes dækning under henvisning til, at en sådan frist er udløbet.

2. Ordningen skal kunne dække investorernes krav hurtigst muligt og senest tre måneder efter, at kravets berettigelse og størrelse er blevet fastslået.

Under helt specielle omstændigheder kan garantiordningen i særlige tilfælde anmode de kompetente myndigheder om en forlængelse af denne frist. En sådan forlængelse må ikke overstige tre måneder.

3. Uanset fristen i stk. 2 kan udbetalinger fra garantiordningen suspenderes, indtil der foreligger en domstolsafgørelse, hvis en investor eller en anden person, der er berettiget til eller har andel i en investering, er blevet sigtet for en lovovertrædelse i forbindelse med hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1 i direktiv 91/308/EØF.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne påser, at investeringsselskaberne træffer passende foranstaltninger med henblik på at give nuværende og potentielle investorer de fornødne oplysninger om, hvilken investorgarantiordning investeringsselskabet og dets filialer inden for Fællesskabet er tilsluttet eller om, hvilken eventuel alternativ ordning der findes, jf. artikel 2, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 5, stk. 3. Investorerne underrettes om bestemmelserne i investorgarantiordningen eller den eventuelle alternative ordning, herunder om størrelsen og rækkevidden af den dækning som garantiordningen yder, samt om de regler, som medlemsstaterne eventuelt har fastsat i henhold til artikel 2, stk. 3. Disse oplysninger præsenteres i en let forståelig form.

På anmodning gives der tillige oplysninger om de betingelser og formaliteter, der skal opfyldes for at få udbetalt garantibeløbet.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal foreligge på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver.

3. Medlemsstaterne indfører regler, der begrænser anvendelsen i reklameøjemed af de i stk. 1 nævnte oplysninger for at undgå, at sådan anvendelse påvirker det finansielle systems stabilitet eller investorernes tillid. Medlemsstaterne kan navnlig begrænse en sådan reklame til en simpel henvisning til den ordning, som investeringsselskabet er tilsluttet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kontrollerer, om filialer, der etableres af investeringsselskaber med hjemsted uden for Fællesskabet, er omfattet af en dækning, der svarer til den, der er fastsat i dette direktiv. Er det ikke tilfældet, kan medlemsstaterne fastsætte, at filialer, der etableres af investeringsselskaber med hjemsted uden for Fællesskabet, skal tilsluttes en investorgarantiordning på deres område, jf. dog artikel 5 i direktiv 93/22/EØF.

2. Investeringsselskaber med hjemsted uden for Fællesskabet giver nuværende og potentielle investorer i deres filialer alle relevante oplysninger om de garantiordninger, der dækker deres investeringer.

3. De i stk. 2 nævnte oplysninger skal foreligge på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, og skal være affattet klart og forståeligt.

Artikel 12

Garantiordninger, som udbetaler garantibeløb i henhold til en investorgarantiordning, har ret til at indtræde i investorernes rettigheder i likvidationssager for et beløb, der svarer til garantibeløbet, uden at dette i øvrigt berører de rettigheder, der måtte være tillagt ordningerne i henhold til den nationale lovgivning.

Artikel 13

Medlemsstaterne påser, at investorens ret til garantibeløb indebærer, at investoren har klagemulighed mod garantiordningen.

Artikel 14

Senest den 31. december 1999 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv sammen med eventuelt nødvendige forslag til en revision heraf.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 26. september 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Artikel 12 i direktiv 93/22/EØF ophæves fra den i artikel 15, stk. 1, nævnte dato.

Artikel 17

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1997

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

M. DE BOER

Formand

*BILAG I***UDELUKKELSER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2**

1. Professionelle og institutionelle investorer, herunder:
 - investeringsselskaber, jf. artikel 1 nr. 2, i direktiv 93/22/EØF
 - kreditinstitutter, jf. artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF
 - finansieringsinstitutter, jf. artikel 1, nr. 6, i direktiv 89/646/EØF
 - forsikringsselskaber
 - institutter for kollektiv investering
 - pensionsfonde og pensionskasser.Andre professionelle og institutionelle investorer.
2. Overationale institutioner, stat og centraladministration.
3. Regionale, lokale og kommunale myndigheder.
4. Et investeringsselskabs direktører og andre medlemmer af ledelsen samt personligt hæftende selskabsdeltagere, personer, der ejer 5 % eller mere af investeringsselskabets kapital, personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabets regnskaber, samt investorer med tilsvarende status i andre selskaber i samme koncern.
5. Nære slægtninge og tredjemand, der handler på vegne af de i punkt 4 anførte investorer.
6. Andre selskaber i samme koncern.
7. Investorer, der bærer ansvaret for eller har draget fordel af visse forhold, som vedrører investeringsselskabet, og som har afstedkommet selskabets finansielle vanskeligheder eller medvirket til at forværre dets finansielle situation.
8. Selskaber af en sådan størrelse, at de ikke har ret til at opstille en forkortet balance, jf. artikel 11 i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/8/EF (EFT nr. L 82 af 25. 3. 1994, s. 33).

*BILAG II***LEDENDE PRINCIPPER**

(omhandlet i artikel 7, stk. 1, femte afsnit)

Ansøger en filial om at blive tilsluttet værtslandets ordning for supplerende dækning, udarbejder værtslandets ordning bilateralt med hjemlandets ordning hensigtsmæssige regler og procedurer for udbetaling af garantibeløb til investorer i den pågældende filial. Følgende principper gælder for såvel udarbejdelsen af disse procedurer som fastsættelsen af betingelserne for en sådan filials medlemskab (jf. artikel 7, stk. 1):

- a) Værtslandets ordning har fortsat ubegrænset ret til at pålægge deltagende investeringsselskaber sine objektive og generelle regler; den kan kræve at få meddelt relevante oplysninger og har ret til at kontrollere sådanne oplysninger hos hjemlandets kompetente myndigheder.
 - b) Værtslandets ordning imødekommer krav om supplerende garantibeløb, når den af hjemlandets kompetente myndigheder er blevet underrettet om den i artikel 2, stk. 2, omhandlede konstatering eller afgørelse. Værtslandets ordning har fortsat ubegrænset ret til efter egne regler og procedurer at efterprøve, om investorens krav er berettiget, før der udbetales supplerende garantibeløb.
 - c) Hjemlandets og værtslandets ordninger arbejder tæt sammen for at sikre, at investorerne hurtigt får udbetalt det korrekte garantibeløb. De skal især aftale, hvorledes et modkrav, der kan give anledning til modregning under en af de to ordninger, får indvirkning på det garantibeløb, som hver enkelt ordning udbetaler til investor.
 - d) Værtslandets ordning har ret til at pålægge filialer bidrag til supplerende dækning på et passende grundlag, idet der tages hensyn til den garanti, som hjemlandets ordning yder. For at lette opkrævningen af sådanne bidrag kan værtslandets ordning lægge den antagelse til grund, at dens ansvar under alle omstændigheder er begrænset til differencen mellem den dækning, den selv yder, og den dækning, hjemlandet yder, uanset om hjemlandet faktisk udbetaler garantibeløb i forbindelse med krav fra investorer på værtslandets område.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. marts 1997

om ændring af beslutning 94/446/EF om kravene ved indførsel fra tredjelande af ben og benprodukter (bortset fra benmel) horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og klove og produkter fremstillet heraf (bortset fra hovmel) til videreforarbejdning, der ikke er bestemt til konsum eller foder

(EØS-relevant tekst)

(97/197/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17.
december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundheds-
mæssige betingelser for samhandel med og indførsel til
Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse
betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbe-
stemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv
89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv
90/425/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/90/EF⁽²⁾,
særlig artikel 10, stk. 2, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af Kommissionens beslutning
94/446/EF⁽³⁾ blev udsat ved Kommissionens beslutning
96/106/EF⁽⁴⁾, fordi anvendelsen af bestemmelserne ville
have medført vanskeligheder med hensyn til indførslen af
de relevante produkter; på baggrund af den nuværende
indførsel af disse produkter bør de nævnte krav derfor
ændres;

formålet med ændringerne er at fastsætte specifikke regler
for indførsel af forbehandlede produkter, som vil blive

endeligt forarbejdet og udelukket fra anvendelse i levned-
smidler og foder i EF;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I Kommissionens beslutning 94/446/EF foretages
følgende ændringer:

a) Som artikel 1a indsættes:

»Artikel 1a

Medlemsstaterne tillader kun indførsel fra tredjelande
af ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og
hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og
klove og produkter af hove og klove (bortset fra
hovmel) til videreforarbejdning, men ikke til anven-
delse i levnedsmidler eller foder, hvis

— de handelsdokumenter, der ledsager sendingen,
indeholder oplysningerne i bilag C og

— sendingen ledsages af en importørerklæring som
fastsat i bilag D, der skal være udfærdiget på
mindst et officielt sprog i den medlemsstat, hvor
sendingen først føres ind i Fællesskabet, og på
mindst et officielt sprog i bestemmelsesmedlems-
staten.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 16. 1. 1997, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 19. 7. 1994, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 24 af 31. 1. 1996, s. 34.

- b) i bilag B indsættes følgende linje over den linje, hvor grænsekontrolstedets embedsdyrlæge skal underskrive:

•Referencenummer som angivet på certifikatet i bilag B til Kommissionens beslutning 93/13/EØF: ...•

- c) Efter bilag B indsættes bilag A og B til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG A

BILAG C

Oprindelsesland:

Fremstillingsvirksomhedens navn:

Produktets art:

— tørrede ben (1),

— tørrede benprodukter (1),

— tørrede horn (1),

— tørrede hornprodukter (1),

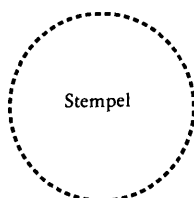
— tørrede hove eller klove (1),

— tørrede produkter af hove eller klove (1),

a) der hidrører fra sunde dyr slagtet på slagteri (1),
ellerb) der er blevet tørret i 42 dage ved en gennemsnitstemperatur på mindst 20 °C (1),
ellerc) der er blevet varmebehandlet i en time ved en centrumstemperatur på mindst 80 °C før tørringen (1),
ellerd) der er blevet forasket ved en temperatur på mindst 800 °C (1),
eller

e) der er blevet gjort sure, således at pH-værdien i hele produktet har været under 6 i centrum, i mindst en time før tørringen (1),

og som ikke på noget stadium er beregnet til anvendelse i levnedsmidler eller foder.

(Myndigheden, der fører tilsyn med oprindelsesvirksomheden):

(1) Det ikke gældende overstreges.

BILAG B

BILAG D

Erklæring fra importøren af tørrede ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og klove og produkter af hove og klove (bortset fra hovmel) med henblik på indførsel af disse produkter til EF

ERKLÆRING

Undertegnede erklærer herved at have til hensigt at indføre nedenstående produkter:

- tørrede ben eller benprodukter (bortset fra benmel) ⁽¹⁾
- tørrede horn eller hornprodukter (bortset fra hornmel) ⁽¹⁾
- tørrede hove og klove eller produkter af hove og klove (bortset fra hovmel) ⁽¹⁾

til EF og erklærer, at disse produkter ikke på noget stadium vil blive anvendt i levnedsmidler eller foder og vil blive sendt direkte til nedenstående forarbejdningsvirksomhed:

Navn:

Adresse:

.....

Importør

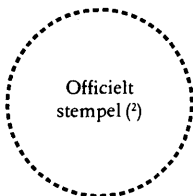
Navn:

Adresse:

.....

Udfærdigt i, den
(Sted) (Dato)

Underskrift

Referencenummer som angivet på certifikatet i bilag B til Kommissionens beslutning 93/13/EØF:

(Grænsekontrolstedet, hvor varen føres ind i EF)

Underskrift
(Grænsekontrolstedets embedsdyrlæge) ⁽²⁾

.....
(Navn med blokbogstaver)

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽²⁾ Stempel og underskrift skal være i en fra påtrykket afvigende farve.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. marts 1997

om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af forarbejdet animalsk protein fra visse tredjelande, der anvender alternative varmebehandlingssystemer, og om ændring af beslutning 94/344/EF

(EØS-relevant tekst)

(97/198/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17.
december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundheds-
mæssige betingelser for samhandel med og indførsel til
Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse
betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbe-
stemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv
89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv
90/425/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets direktiv 96/90/
EF⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, litra c), og stk. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I kapitel 6 i bilag I til direktiv 92/118/EØF er der fastsat
krav gældende for indførsel af forarbejdet animalsk
protein;

ved Kommissionens beslutning 94/278/EF⁽³⁾, senest
ændret ved beslutning 96/344/EF⁽⁴⁾ er der fastsat en liste
over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader
indførsel af forarbejdet animalsk protein, som ikke er
bestemt til konsum;

ved Kommissionens beslutning 94/344/EF⁽⁵⁾ er der
fastsat krav gældende for indførsel af forarbejdet animalsk
protein, herunder produkter indeholdende sådant protein,
til foderbrug;

anvendelsen af sidstnævnte beslutning er senest blevet
udskudt ved Kommissionens beslutning 96/106/EF⁽⁶⁾,
fordi der ville være opstået problemer med hensyn til
indførsel af forarbejdet animalsk protein, der var frem-
stillet ved anvendelse af alternative varmebehandlingssy-
stemer;

på baggrund af de videnskabelige resultater, hvad angår
inaktivering af BSE- og scrapieagenserne, er der i

Kommissionens beslutning 96/449/EF⁽⁷⁾ blevet fastsat
regler for godkendelse af alternative varmebehandlingssy-
stemer til forarbejdning af affald fra pattedyr i EF; disse
regler bør også anvendes på forarbejdet pattedyrprotein,
der indføres fra tredjelande;

der bør tillades indførsel af forarbejdet animalsk protein
hidrørende fra højrisikostoffer, der er fremstillet ved
anvendelse af alternative varmbehandlingssystemer,

der er bl.a. i beslutning 96/449/EF fastsat, at animalsk
protein hidrørende fra affald af pattedyr skal opvarmes til
en kerntemperatur på mindst 133 °C i mindst 20
minutter ved 3 bar med en partikelstørrelse inden for-
bejdning på højst 5 cm; indførslen af forarbejdet animalsk
protein bør derfor begrænses til animalsk protein hidrø-
rende fra affald af andre arter end pattedyr;

Beslutning 94/344/EF bør ændres i overensstemmelse
hermed;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne tillader indførsel af forarbejdet
animalsk protein og produkter indeholdende sådant
protein, der er bestemt til foderbrug, fra de tredjelande,
der er nævnt i bilag A, hvis de er ledsaget af et
sundhedscertifikat som fastsat i bilag B.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

— foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere
indeholdende forarbejdet animalsk protein og

— forarbejdet protein af andre arter end pattedyr hidrø-
rende fra lavrisikostoffer og produkter indeholdende
sådan protein.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 16. 1. 1997, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1996, s. 28.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 154 af 21. 6. 1994, s. 54.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 24 af 31. 1. 1996, s. 34.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 184 af 24. 7. 1996, s. 43.

2. Det i stk. 1 nævnte sundhedscertifikat skal bestå af et enkelt ark og være affattet på mindst et af de officielle sprog i den medlemsstat, der foretager kontrol ved indførsel.

Artikel 2

1. Forarbejdet animalsk protein som nævnt i artikel 1, stk. 1, skal være fremstillet efter følgende normer:

- a) — proteinet opvarmes til en kerntemperatur på mindst 133 °C i mindst 20 minutter ved et tryk på 3 bar med en partikelstørrelse inden forarbejdning på højst 5 cm, eller
- der anvendes et system eller en kombination af systemer som beskrevet i bilaget til Kommissionens beslutning 92/562/EØF⁽¹⁾, hvis proteinet ikke stammer fra pattedyr, og det skal påvises, at der daglig udtages prøver af produktet i en periode på en måned i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastsat i kapitel III, punkt 1 og 2, i bilag til Rådets direktiv 90/667/EØF⁽²⁾
- b) der registreres og opbevares oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og om nødvendigt den kompetente myndighed kan overvåge virksomhedens drift. De oplysninger, der skal registreres og kontrolleres, er partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførselshastigheden for råstoffer og recirkuleringsraten for fedtstoffer.

2. Forarbejdet animalsk protein som nævnt i artikel 1, stk. 1, skal være fremstillet i en virksomhed, som er godkendt af den kompetente myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland, der er nævnt i bilag A, jf. betingelserne i stk. 1.

Artikel 3

1. Tredjelande, der anvender certifikatet i bilag B, skal oplyse Kommissionen om:

- a) veterinærtjenestens beføjelser til at kontrollere og godkende de virksomheder, der fremstiller forarbejdet animalsk protein

b) de fulgte godkendelsesprocedurer

c) listen over godkendte virksomheder.

2. Kommissionen foretager inspektion i de i bilag A nævnte tredjelande for at kontrollere anvendelsen af bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 4

I beslutning 94/344/EF foretages følgende ændringer:

- a) I artikel 1, stk. 1, første afsnit, udgår »der hidrører fra højrisikostoffer« og følges indsat efter »tredjelande«. »der ikke er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/198/EF«.
- b) I artikel 1, stk. 1 andet afsnit, indsættes følgende efter »højrisikostoffer«: »og produkter som nævnt i stk. 2, første afsnit«.
- c) I artikel 1, stk. 2, ændres »animalsk protein« til »protein af andre arter end pattedyr«.
- d) I overskriften i bilag A udgår »der er fremstillet af højrisikostoffer«, og følges indsat efter »Fællesskab«: »fra visse tredjelande, der ikke er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/198/EF«.
- e) I bilag A, punkt IV, litra a), udgår »er fremstillet af højrisikostoffer«.
- f) Sundhedscertifikatet i bilag B affattes som angivet i bilag C til nærværende beslutning.

Artikel 5

Denne beslutning anvendes fra den 1. april 1997.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 9. 12. 1992, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

BILAG A

Alle tredjelande, der er opført i del II, A, i bilaget til Kommissionens beslutning 94/278/EF.

BILAG B

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for forarbejdet animalsk protein til foderbrug og produkter, herunder blandinger, bortset fra foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, indeholdende sådant protein, som sendes til Det Europæiske Fællesskab fra tredjelande, der er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/198/EF

Oplysning til importøren:

Dette certifikat er kun til veterinærformål, og originalen skal ledsage sendingen, indtil den når frem til grænsekontrolstedet.

Bestemmelsesland:

Certifikatets referencenummer:

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af proteinet eller produktet

Proteinets eller produktets art:

Proteinet eller produktet er fremstillet af råvarer af følgende dyreart:

Emballagens art:

Antal kolli ('):

Nettovægt:

II. Proteinets eller produktets oprindelse

Den godkendte virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

III. Proteinets eller produktets forsendelse

Proteinet eller produktet sendes

fra:

(afsendelsessted)

til:

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel:

Plombens nummer ('):

Afsenders navn og adresse:

.....

Modtagers navn og adresse:

.....

(¹) Kan udelades.

BILAG C

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for forarbejdet protein af andre arter end pattedyr til foderbrug, der er fremstillet af lavrisikostoffer, og produkter, herunder blandinger, bortset fra foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, indeholdende sådant protein, som sendes til Det Europæiske Fællesskab fra tredjelande

Oplysning til importøren:

Dette certifikat er kun til veterinærformål, og originalen skal ledsage sendingen, indtil den når frem til grænsekontrolstedet.

Bestemmelsesland:

Certifikatets referencenummer:

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af proteinet eller produktet

Proteinet eller produktet er fremstillet af råvarer af følgende dyreart:

.....

Emballagens art:

Antal kolli ⁽¹⁾:

Nettovægt:

II. Proteinets eller produktets oprindelse

Den godkendte eller registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

.....

.....

III. Proteinets eller produktets forsendelse

Proteinet eller produktet sendes

fra:

(afsendelsessted)

til:

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel:

Plombens nummer ⁽²⁾:

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

⁽¹⁾ Kun relevant, hvis der ikke er tale om bulktransport.

⁽²⁾ Kan udelades.

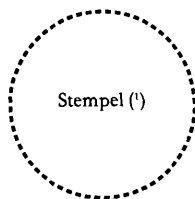
IV. Erklæring

1. Undertegnede embedsdyrlæge attesterer, at ovennævnte protein eller produkt udelukkende består af protein af andre arter end pattedyr, der er fremstillet af lavrisikostoffer, og
 - a) under produktionen er blevet underkastet en behandling gennem hele produktet, således at det opfylder normerne i litra b)
 - b) under oplagringen i forarbejdningsvirksomheden er blevet undersøgt ved udtagning af stikprøver af hvert enkelt forarbejdet parti, der opfylder følgende normer⁽¹⁾:
 - *salmonella*: ingen i 25 g, $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$
 - *enterobacteriaceae*: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ i 1 g
 - c) ikke er fremstillet af
 - brugsdyr af andre arter end pattedyr, der er døde, men som ikke er blevet slagtet, (herunder dødfødte og kastede dyr), og dyr, der er døde under transport, bortset fra dyr, der er blevet nødslagt af velfærdshensyn
 - dyr af andre arter end pattedyr, der er blevet aflivet som led i sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, enten på bedriften eller på ethvert andet sted, der er udpeget af den kompetente myndighed
 - affald, herunder blod, der stammer fra dyr af andre arter end pattedyr, som under veterinærkontrollen på slagtningstidspunktet viste kliniske tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller andre dyr
 - de dele af dyr af andre arter end pattedyr, der er slagtet normalt, som ikke er blevet underkastet en undersøgelse efter slagtning, bortset fra fjer, blod og lignende produkter
 - kød af dyr af andre arter end pattedyr, vildt af andre arter end pattedyr og levnedsmidler af animalsk oprindelse, som er fordærvet
 - dyr af andre arter end pattedyr, kød af dyr af andre arter end pattedyr og vildt af andre arter end pattedyr, der ved undersøgelsen i henhold til EF-lovgivningen ikke opfyldte de veterinære krav gældende for indførsel til EF
 - affald af andre dyr end pattedyr indeholdende restkoncentrationer af stoffer, som udgjorde en fare for menneskers eller dyrs sundhed, og kød af andre dyr end pattedyr eller produkter, der hidrører fra andre dyr end pattedyr, som er blevet uegnet til konsum på grund af tilstedeværelse af sådanne restkoncentrationer.
2. Undertegnede embedsdyrlæge attesterer, at
 - a) en stikprøve af slutproduktet er blevet undersøgt af en kompetent myndighed umiddelbart inden afsendelsen og fundet i overensstemmelse med følgende norm⁽¹⁾:

Salmonella: ingen i 25 g, $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$
 - b) slutproduktet
 - er pakket i ny emballage, eller
 - når der er tale om forsendelse in bulk, beholdere eller andre transportmidler er grundigt rengjort og desinficeret med et af den kompetente myndighed godkendt desinfektionsmiddel inden brug
 - c) slutproduktet har været oplagret på lukkede lagre
 - d) der er truffet alle forholdsregler for at undgå rekontamination af slutproduktet med patogener efter varmebehandling.

⁽¹⁾ Hvor n = antallet af enheder, som prøven består af. m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i samtlige prøveenheder ikke overstiger m . M = maksimalværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover. c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M , idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

.....
(embedsdyrlægens underskrift) (*)

.....
(navn med blokbogstaver, titel og stilling)

(*) Stemplet og underskriften skal have en farve, der afviger fra påtrykkets farve.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. marts 1997

om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere fra visse tredjelande, der anvender alternative varmebehandlingssystemer, og om ændring af beslutning 94/309/EF

(EØS-relevant tekst)

(97/199/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/90/EF⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, litra c), og stk. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I kapitel 4 i bilag I til direktiv 92/118/EØF er der fastsat krav gældende for indførsel af foder til selskabsdyr med indhold af lavrisikostoffer som omhandlet i Rådets direktiv 90/667/EØF⁽³⁾, ændret ved direktiv 92/118/EØF;

ved Kommissionens beslutning 94/278/EF⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 96/344/EF⁽⁵⁾, er der fastlagt en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af foder til selskabsdyr;

i Kommissionens beslutning 94/309/EF⁽⁶⁾, senest ændret ved beslutning 96/106/EF⁽⁷⁾, er der fastsat krav gældende for indførsel af bestemte slags foder til selskabsdyr og visse ugarvede, fortærbare produkter til selskabsdyr;

anvendelsen af beslutning 94/309/EF er senest blevet udskudt ved beslutning 96/106/EF, fordi der ville være opstået problemer med hensyn til indførsel af foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, der kan indeholde forarbejdet animalsk protein hidrørende fra højrisi-

kostoffer, som er fremstillet ved anvendelse af alternative varmebehandlingssystemer;

der bør gives tilladelse til indførsel af bestemte slags foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, der kan indeholde forarbejdet animalsk protein hidrørende fra højrisikostoffer, som er fremstillet ved anvendelse af alternative varmebehandlingssystemer;

det er bl.a. i Kommissionens beslutning 96/449/EF⁽⁸⁾ fastsat, at animalsk protein hidrørende fra affald af pattedyr skal opvarmes til en kerntemperatur på mindst 133 °C i mindst 20 minutter ved 3 bar med en partikelstørrelse inden forarbejdning på højst 5 cm; indførslen af ovennævnte foder til selskabsdyr bør derfor begrænses til foder, der kun indeholder animalsk protein hidrørende fra affald af andre arter end pattedyr;

Beslutning 94/309/EF bør ændres i overensstemmelse hermed;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne tillader indførsel fra de tredjelande, der er nævnt i bilag A, af foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, der kan indeholde forarbejdet animalsk protein hidrørende fra højrisikostoffer, som ikke er bestemt til konsum, hvis det er ledsaget af et sundhedscertifikat som fastsat i bilag B.

2. Det i stk. 1 nævnte sundhedscertifikat skal bestå af et enkelt ark og være affattet på mindst et af de officielle sprog i den medlemsstat, der foretager kontrol ved indførsel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 16. 1. 1997, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 44.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1996, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 137 af 1. 6. 1994, s. 62.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 24 af 31. 1. 1996, s. 34.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 184 af 18. 7. 1996, s. 43.

Artikel 2

1. Forarbejdet animalsk protein, der hidrører fra højrisikostoffer og indgår i produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, skal være fremstillet efter følgende normer:

a) — proteinet opvarmes til en kerntemperatur på mindst 133 °C i mindst 20 minutter ved et tryk på 3 bar med en partikelstørrelse inden forarbejdning på højst 5 cm

— hvis proteinet ikke hidrører fra pattedyr, anvendes et system eller en kombination af systemer som beskrevet i bilaget til Kommissionens beslutning 92/562/EØF⁽¹⁾, og det skal påvises, at der daglig udtages prøver i en periode på en måned i overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastsat i kapitel III, punkt 1 og 2, i bilag II til Rådets direktiv 90/667/EØF⁽²⁾

b) der registreres og opbevares oplysninger om de kritiske kontrolpunkter, således at ejeren af eller den, der driver virksomheden, eller disses repræsentanter og om nødvendigt den kompetente myndighed kan overvåge virksomhedens drift. De oplysninger, der skal registreres og kontrolleres, er partikelstørrelsen, den kritiske temperatur og, hvis det er relevant, den absolutte tid, trykprofilen, tilførselshastigheden for råstoffer og recirkuleringsraten for fedt.

2. Forarbejdet animalsk protein, der hidrører fra højrisikostoffer og indgår i produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, skal være fremstillet i en virksomhed, som er godkendt af den kompetente myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland, der er nævnt i bilag A, jf. betingelserne i stk. 1.

Artikel 3

1. Tredjelande, der anvender certifikatet i bilag B, skal oplyse Kommissionen om:

a) veterinærtjenestens beføjelser til at kontrollere og godkende de virksomheder, der fremstiller forarbejdet animalsk protein

b) de fulgte godkendelsesprocedurer

c) listen over godkendte virksomheder.

2. Kommissionen foretager inspektion i de i bilag A nævnte tredjelande for at kontrollere anvendelsen af bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 4

I beslutning 94/309/EF foretages følgende ændringer:

a) I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende efter »tredjelande«, »der ikke er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/199/EF«.

b) I overskriften i bilag A indsættes følgende efter »Fællesskab«: »fra tredjelande, der ikke er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/199/EF«.

Artikel 5

Denne beslutning anvendes fra den 1. april 1997.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG A

Alle tredjelande, der er opført i del X i bilaget til Kommissionens beslutning 94/278/EF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 9. 12. 1992, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

BILAG B

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for foder til selskabsdyr i hermetisk lukkede beholdere, som sendes til Det Europæiske Fællesskab
fra tredjelande, der er nævnt i bilag A til Kommissionens beslutning 97/199/EF

Oplysning til importøren:

Dette certifikat er kun til veterinærformål, og originalen skal ledsage sendingen, indtil den når frem til grænsekontrolstedet.

Bestemmelsesland:

Certifikatets referencenummer:

Afsendelsesland:

Ministerium:

Kontor:

I. Identifikation af foderet

Foderet er fremstillet af råvarer fra følgende dyreart:

.....

Emballagens art:

Antal stykker eller pakninger:

Nettovægt:

II. Foderets oprindelse

Den godkendte eller registrerede virksomheds adresse og veterinære kontrolnummer:

.....

.....

.....

III. Foderets forsendelse

Foderet sendes

fra:

(afsendelsessted)

til:

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel:

Plombens nummer (1):

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

(1) Kan udelades.

IV. Erklæring

Undertegnede embedsdyrlæge attesterer, at ovennævnte foder til selskabsdyr:

- a) har været underkastet varmebehandling til en Fc-værdi på mindst 3,0 i hermetisk lukkede beholdere
 - b) er blevet analyseret ved udtagning af stikprøver fra mindst fem beholdere fra hver forarbejdet batch ved laboratoriemæssige diagnosticeringsmetoder for at sikre tilstrækkelig varmebehandling af hele sendingen som fastlagt i litra a)
 - c) er fremstillet ved anvendelse af drøvtyggerprotein⁽¹⁾
er fremstillet uden anvendelse af drøvtyggerprotein⁽¹⁾
 - d) ikke er fremstillet af
 - brugsdyr, der er døde, men som ikke er blevet slagtet, herunder dødfødte og kastede dyr, og dyr, der er døde under transport, bortset fra dyr, der er blevet nødslagt af velfærdshensyn
 - dyr, der er blevet aflivet som led i sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, enten på bedriften eller på ethvert andet sted, der er udpeget af den kompetente myndighed
 - affald, herunder blod, fra dyr, der under veterinærkontrollen på slagtningstidspunktet viste kliniske tegn på sygdomme, der kan overføres til mennesker eller andre dyr
 - de dele af dyr, der er slagtet normalt, som ikke er blevet underkastet en undersøgelse efter slagtning, undtagen huder, skind, hove, fjer, uld, horn, blod og lignende produkter
 - fordærvet kød, fjerkrækød, fisk, vildt eller levnedsmidler af animalsk oprindelse
 - dyr, fersk kød, fjerkrækød, fisk, vildt, og kød- og mælkeprodukter, der ved kontrollen i henhold til EF-lovgivningen ikke opfyldte de veterinære krav gældende for indførsel til EF
 - animalsk affald indeholdende restkoncentrationer af stoffer, som udgjorde en fare for menneskers eller dyrs sundhed, og mælk, kød eller produkter af animalsk oprindelse, som er blevet uegnet til konsum på grund af tilstedeværelse af sådanne restkoncentrationer
 - fisk og fiskeaffald, der blev udelukket fra konsum på grund af kliniske tegn på en smitsom sygdom
- medmindre ovennævnte animalske protein
- er blevet forarbejdet i en virksomhed der er registreret og godkendt i henhold til Rådets direktiv 90/667/EØF og artikel 2 i Kommissionens beslutning 97/199/EF, og opvarmet
- til en kernetemperatur på mindst 133 °C i mindst 20 minutter ved et tryk på 3 bar med en partikelstørrelse inden forarbejdning på højst 5 cm⁽¹⁾, eller
 - hvis det drejer sig om protein af andre arter end pattedyr, efter det system, der er fastsat i kapitel ... i Kommissionens beslutning 92/562/EØF⁽¹⁾ og
- stikprøven opfylder følgende normer⁽²⁾
- *clostridium perfringens*: ingen i 1 g⁽³⁾
 - *salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0⁽⁴⁾
 - *enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 × 10² i 1 g⁽⁴⁾
- e) der er truffet alle forholdsregler for at undgå rekontamination af slutproduktet med patogener efter varmebehandling.

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽²⁾ Hvor

n = antallet af enheder, som prøven består af.

m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i samtlige prøveenheder ikke overstiger m.

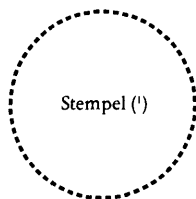
M = Maksimalværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover.

c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.

⁽³⁾ Prøve taget efter behandling.

⁽⁴⁾ Prøve taget under oplagring i forarbejdningens virksomhed.

Udfærdiget i, den
(sted) (dato)

.....
(embedsdyrlægens underskrift) (!)

.....
(navn med blokbogstaver, titel og stilling)

(!) Stemplet og underskriften skal have en farve, der afviger fra påtrykkets farve.